

[Niels Høivæg Petersen.]

skal frem, erfaringerne viser os, at der er ingen løsning i dette.

Vi kan på baggrund af, hvad der er sket i denne samling, ikke nære nogen voldsom tillid til, at regeringen vil være i stand til at lede forhandlinger om et nyt boligforlig på en tilfredsstillende måde, vil være i stand til at skabe et grundlag. Men jeg vil gerne slå fast, at det er det radikale venstres indstilling, at vi i dette spørgsmål vil arbejde meget aktivt med for at tilvejebringe et bedre grundlag for den fremtidige boligpolitik.

Jeg vil gerne fremdrage en meget overset bemærkning i statsministerens åbningstale. Jeg vil tro, at statsministeren vil være glad for at få citeret disse bemærkninger; der stod (Folketingets Forhandlinger 1971-72, sp. 36):

„Regeringen vil søge at gennemføre demokratiseringsbestrebelse også på det økonomiske område. Regeringen vil gerne medvirke til gennem drøftelser med alle interesserede parter og instanser at finde de rette former, hvorunder en udvikling i denne retning kan fremmes.“

Se, vi betragter os faktisk i det radikale venstre som en interesseret instans, og vi har ikke deltaget i drøftelser om de rette former. Jeg går ud fra, at sådanne drøftelser ikke har fundet sted, så jeg vil bede statsministeren uddybe sine lidt kryptiske bemærkninger. Men jeg vil gerne slå fast, at det radikale venstre interesserer sig meget stærkt for denne sag om den økonomiske demokratisering, og vi vil gerne gøres bekendt med, hvad der måtte foreligge af materialer, og gerne gøres bekendt med det, hvis der har været forhandlinger. Enten, er jeg tilbøjelig til at tro, er statsministerens erklæring et slag i luften, eller også har man forsømt at indkalde alle interesserede instanser.

På nogle af de vigtigste lovgivningsområder har det radikale venstre ikke kunnet følge regeringen. Modsetningerne har især været trukket hårdt op: boligpolitikken, dele af socialpolitikken og den almindelige økonomiske politik, herunder specielt udgiftspolitikken. Regeringen handler her på en måde, der strider imod vor opfattelse, således som det meget klart kom til udtryk i det oplæg, vi havde præsenteret forud for

valget. Vi kan også konstatere, at mulighederne for bredere enighed i en række sager sættes over styr af rene politiske hensyn, hvor regeringen lægger større vægt på SF's tilslutning end f. eks. på det radikale venstres tilslutning.

Vi siger ikke dette for at beklage os, men som en ren konstatering af de faktiske forhold. Vi tror ikke, det i det lange løb tjener socialdemokratiets interesser, men det er klart, at det held og holdent er socialdemokratiets egen afgørelse. Vi anlægger i opposition det synspunkt, at vi søger i størst mulig udstrækning at påvirke lovgivningen og opnå indflydelse. Regeringen har ikke mødt en systematisk opposition. Jeg vil gerne kvittere for hr. Orla Møllers bemærkninger i samme retning med at sige, at heldigvis råder da også regeringspartiet over adskillige politikere med både evne og vilje til at søge et bredere samarbejde. Jeg kunne måske også nok tillade mig det hjertesuk, at hvis nogle af disse politikere havde haft en hånd med også i socialpolitikken, havde en bredere enighed nok også dér kunnet opnås.

Vi vil anlægge den grundholdning og har gjort det, at vi i opposition vil føre den samme linje, som vi ville gøre, hvis vi selv havde regeringsansvaret. Det gør vi dels af princip, men vi gør det også, fordi vi regner med selv igen at skulle være regeringsparti.

Med dette vil jeg gerne meddele, at mit parti kan stemme for tillægsbevillingslovsforslaget her ved tredje behandling.

Morten Lange: Jeg kan ikke undlade at begynde med en tak til ordførerne for de borgerlige partier for den smukke omtale, der har været mit parti til del fra dem. Det har været systematisk; de overvurderer så sandelig vores indflydelse her i dette ting. Vi er glad ved, at socialdemokratiet og regeringen i en række tilfælde har været så fornuftige, at de har været til at forhandle med, men det er jo et interessant og for os meget flatterende billede, de borgerlige ordførere prøver på at angive: at vi sådan var en styringsgruppe, som styrede regeringen. Når jeg kommer med nogle bemærkninger om lidt om, hvorledes jeg vurderer regeringens politik, vil man se, at denne påstand fra de borgerlige partiers side så sandelig er overdreven.